

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 60

van **LOES VANDROMME**

datum: 18 oktober 2022

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Tekort zwembadredders - Initiatieven

In 2010 werd het beroep van redder voor de eerste keer als een knelpuntberoep erkend. Ondertussen is dit nog steeds zo.

In december 2019 kwam het thema ook al eens aan bod in de commissie Sport. Er werd gepolst naar de samenwerkingsovereenkomst tussen VDAB en de belangrijkste relevante partners om werkzoekenden met de nodige competenties op te sporen en hen toe te leiden naar een cursus Hoger Redder.

Collega Orry Van De Wauwer deed het voorstel om de cursussen Hoger Redder en Redder aan Zee beter op elkaar af te stemmen, zodat de vele redders die tijdens de zomermaanden aan de kust werken meteen ook de juiste kwalificaties hebben om in een zwembad aan de slag te gaan.

Het werkveld signaleert daarnaast ook een heel gefragmenteerde regelgeving: attesten die in Wallonië worden uitgereikt, zijn in Vlaanderen niet geldig en vice versa. Ook het vereiste minimum van 18 deelnemers om een cursus te laten doorgaan is heel moeilijk haalbaar.

Tot slot blijkt de kostprijs voor de cursus, vooral voor studenten, een drempel te vormen.

1. Hoe evalueert de minister de huidige samenwerkingsovereenkomst tussen VDAB en de verschillende partners, waaronder RedFed en ISB?
2. Welke bijkomende inspanningen leverde de minister in de voorbije jaren om het beroep van Hoger Redder aantrekkelijker te maken?
3. Heeft de minister plannen om aan tafel te gaan zitten met de betrokken partners met het doel de cursussen Hoger Redder en Redder aan Zee beter op elkaar af te stemmen, zodat deze mensen zonder al te veel extra opleidingen zowel in zwembaden als aan zee inzetbaar zijn?
4. Is de minister van plan om met zijn Waalse collega in overleg te gaan en de regelgeving over de geldigheid van attesten onderling af te stemmen? Of werden hiertoe al acties ondernomen? Zo ja, welke?

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 18 oktober 2022
van **LOES VANDROMME**

Het is eerst en vooral belangrijk te benadrukken (zie ook antwoord op SV nr. 59) dat er jaarlijks ongeveer 1.000 nieuwe redders worden opgeleid, dat er jaarlijks ongeveer 5.000 redders zich bijscholen, dat er sinds 2010 meer dan 12.000 gekwalificeerde Hoger Redders werden afgeleverd en in het totaal zelfs al meer dan 23.000. Deze cijfers tonen alleen maar aan dat er meer dan voldoende redders worden opgeleid en bijgeschoold en dat er vooral naar de instroom in het beroep van redder en de retentie van actieve redders moet gekeken worden. Instroom in het beroep en retentie van redders is echter een multifactorieel gegeven/probleem, waar niet elk aspect op Vlaams niveau geregeld kan worden. Een aantal oplossingen ligt bij de uitbaters van de zwemcomplexen zelf (bv. verloning, aantrekkelijkheid van de job, ...).

In de inleiding bij de vraagstelling wordt over een minimum van 18 deelnemers per cursus en een te hoge kostprijs gesproken, terwijl daar in de vraagstelling niet verder wordt bij stilgestaan. Ik wil hier benadrukken dat elke cursus kan georganiseerd worden vanaf 12 deelnemers, maar dat er natuurlijk omwille van de afstemming tussen uitgaven en inkomsten gestreefd wordt naar een hoger aantal deelnemers. Wat betreft de prijszetting wil ik benadrukken dat de prijs voor de opleiding Hoger Redder sinds 2013 op 230 euro ligt voor de volledige opleiding en niet meer gestegen is sindsdien ondanks meer dan 15 indexaties. Ook voor 2023 wordt de cursusprijs behouden ondanks het feit dat de reële kostprijs per cursist meer dan 350 euro bedraagt. Dit is alvast één belangrijke beleidsmaatregel om de opleidingen toegankelijk te houden voor iedereen.

1. Er is al vele jaren een heel sterke samenwerking tussen alle betrokken actoren bij de reddersopleidingen, meer bepaald de Vlaamse Reddingsfederatie vzw, het Netwerk Lokaal Sportbeleid vzw (naamgeving ISB is gewijzigd), Sport Vlaanderen, universiteiten en hogescholen LO, en de VDAB. Elk van deze actoren vervult een complementaire rol in deze samenwerking maar doen samen aan gezamenlijke kwaliteitsborging en trachten samen alle mogelijke drempels weg te werken.

De VDAB detecteert de concrete regionale noden aan opleidingen en gaat dan in dialoog met de andere partners om gericht een opleiding aan te bieden aan een selectie van kandidaten. Dit verloopt tot nu zeer vlot.

2. Om voldoende redders naar het beroep van redder toe te leiden kan gewerkt worden op drie pijlers: 1) kwaliteitsvolle opleidingen/bijscholingen om de redders competent te maken/houden; 2) instroom van redders naar het werkveld/zwembad na hun opleiding; 3) aan de retentie van de redders nadat ze tewerkgesteld zijn.

Wat betreft pijler 1 werden de voorbije jaren gezamenlijke inspanningen geleverd om waar mogelijk de drempels in de opleidingen weg te werken en trainers competentier te maken voor een job als redder. De cursussen werden in verschillende fasen grondig herwerkt, er werd heel wat e-learning uitgewerkt, er werd heel wat materiaal voor permanente vorming ontwikkeld, het taalgebruik in de opleidingen werd vereenvoudigd, enz.

Wat betreft pijler 2 zijn er o.a. door initiatieven in samenwerking met de VDAB gerichte opleidingen in bepaalde regio's geweest om redders op te leiden waarvan na de opleiding quasi zeker was dat ze een tewerkstelling in een zwembad konden verkrijgen.

Wat betreft pijler 3 worden er vooral good practices uitgewisseld binnen permanente overlegorganen, commissies, netwerkmomenten over hoe de job van redder aantrekkelijk kan gemaakt worden. Een belangrijke problematiek hierbij is verloning, maar wat eveneens belangrijk blijkt naar retentie van redders in hun job is een goede teamspirit en aangename/professionele werkomgeving. Er zijn de laatste maanden/jaren ook incidenten geweest ten aanzien van redders. Om hieraan tegemoet te komen worden zowel in opleidingen, bijscholing en informatieverstrekking extra tools aangereikt om met incidenten om te gaan of incidenten minder impact te laten hebben op het gevoel van welbevinden in de job als redder.

3. Er is op dit ogenblik reeds een goede afstemming tussen de opleidingen van Hoger Redder en Redder aan Zee. Via een overgangsmodule van slechts 3 lesdagen tijd kunnen redders opgeleid worden om van de ene context naar de andere context te kunnen overstappen en dus ook beide kwalificaties te bezitten. Deze formules om via een overgangsmodule te kunnen werken zijn enige tijd geleden ingevoerd en kennen momenteel in een aantal gemeenten in West-Vlaanderen (bv. Oostende en Brugge) een groot succes. Volgend jaar worden waarschijnlijk zelfs 4 overgangsmODULES georganiseerd.

Er blijft ook op geregelde tijdstippen overleg georganiseerd worden tussen de voorzitter van de Vlaamse Reddingsfederatie vzw en de verantwoordelijken voor de kustredders om nog betere afstemming te verkrijgen.

4. Er is een zeer goede afstemming tussen de geldigheid van attesten/kwalificaties in Wallonië en Vlaanderen. Dit kan best uitgelegd worden aan de hand van twee cases. Een redder met een Vlaams diploma van Hoger Redder kan na het volgen van één bijscholing aan Waalse zijde (mits taalvaardig genoeg zijn in het Frans) ook het Waalse diploma ontvangen (geassimileerd worden door ADEPS) waardoor hij de functie van redder mag uitoefenen. Een redder met een Waals diploma kan na het volgen van één bijscholing aan Vlaamse zijde ook het Vlaamse diploma ontvangen (assimilatie) waardoor hij de functie van redder mag uitoefenen. Ook voor redders uit andere landen bestaat een assimilatiemogelijkheid op voorwaarde dat zij beschikken over een ILS-diploma.